Zbigniew Kabata

Świętej Królowej Jej wierny poddany

Warszawa 2014

Zbigniew Kabata

Świętej Królowej
Jej wierny poddany

Warszawa 2014

Wstęp:
Danuta Paszkowska

Wydawca:
Krzysztof Banaszkiewicz Absolwent I LO
Collegium Gostomianum - matura 2001 r.

Grafika:
Anna Żuber, Anna Wiązowska, Kamila Doniec,
Wiktor Stypa

Świętej Królowej
Jej wierny poddany

Słowo wstępne

Twórcy niejednokrotnie ogłaszają, że łamią pióro. Na szczęście nie wszyscy dochowują wierności tym zapewnieniom. Do tego grona z pewnością zaliczyć należy Zbigniewa Kabatę, wybitnego uczonego parazytologa, bohaterskiego żołnierza „Jędrusiów" i Armii Krajowej, niepośledniego poetę, który w utworze nadesłanym autorce wstępu wyznał: „Już nigdy nie napiszę wiersza". Napisał i to cały zbiór, inspirowany *Litanią Loretańską*. Bohaterką i adresatką tych niezwykłych utworów jest Maryja jako Królowa. Czternaście inwokacji do Matki Boskiej stało się kanwą tychże właśnie utworów poetyckich, w których rozwija się główną myśl litanijną. Jeśli mamy w pamięci dostojnie brzmiące wezwania: Królowo Pokoju, Królowo Polski, z łatwością odgadujemy klimat tych wierszy. Poeta podtrzymuje podniosłą tonację, dopowiadając i wzmacniając treści modlitwy. Podmiot tych wierszy włącza siebie do zbiorowości wiernych, którzy wspólnie upraszają Maryję o wstawiennictwo u Boga, o pomoc w trudach codzienności, o wsparcie w drodze do życia wiecznego. Twórca patrzy bowiem na ludzkie istnienie w perspektywie metafizycznej i eschatologicznej. W jego postawie dominuje troska o człowieka, ale i sprawy świata. W wierszach dochodzą do głosu osobiste doświadczenia Kabaty z czasów II wojny światowej (wiersz XII). Jest to poezja bardzo prosta i w swej wymowie uderzająca

bezpośredniością wyznania uczuć religijnych. Wiersze mogą się stać modlitewnikiem dla tych, którzy chętnie sięgają po poezję religijną. Ale nie tylko dla tych. Po te utwory niech również sięgną ci, którzy poszukują pocieszenia i drogowskazu, mimo iż utworom nie przyświeca cel dydaktyczny. Powstały z potrzeby serca, z wewnętrznej konieczności, która nakazuje poetom, aby wyrazili siebie.

Danuta Paszkowska

Wiktor Stypa

I

O Królowo Aniołów
zbierz z doczesnych padołów
dusze ziemskich wygnańców.
Spraw, ażeby wytrwali
i żeby nie ustawali
w drodze do niebieskich szańców

Kamila Doniec

II

Królowo Patriarchów
usuń ziemskich monarchów
od władzy dusz Twoich dzieci.
Niech wszyscy pamiętają
niech codziennie czekają
aż im Twa gwiazda zaświeci

Wiktor Stypa

III

O Królowo Proroków
dobrze wiesz ile kroków
potrzeba by dojść do Ciebie.
Daj nam siłę i wolę
przeżyć każdą niedolę,
dotrzeć do tronu w niebie

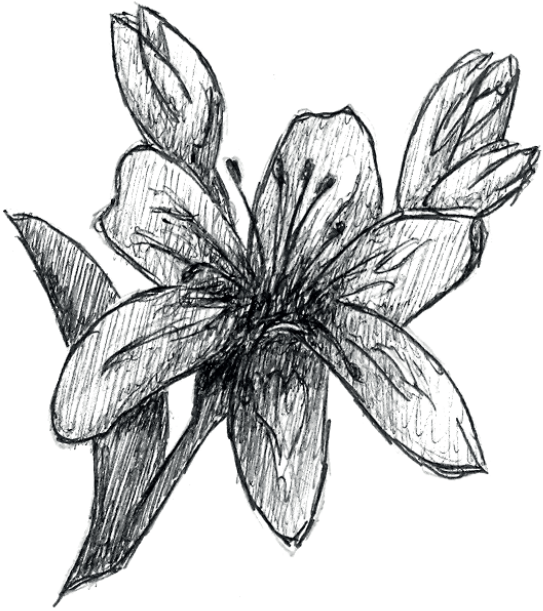

Anna Wiązowska

IV

Królowo Apostołów

wyślij swoich aniołów

oznajmić: Dobra Nowina!

Niech w ich anielskiej mowie

Cały ten świat się dowie:

Zmartwychwstanie Twego Syna!

Anna Żuber

V

Królowo Męczenników
wśród Twoich ofiarników
wielu za wiarę cierpiało,
lecz pomimo katuszy
dla zbawienia swej duszy
w pokorze oddali ciało

Wiktor Stypa

VI

O Królowo Wyznawców
nie sądź surowo sprawców
którzy prawa boskie łamali.
Niechaj w Twojej miłości
znajdą tyle mądrości
by Wyznawcami się stali

Anna Wiązowska

VII

Królowo Dziewic Świata
niech miłość Twa oplata
wszystkich żyjących w czystości,
Niech ich strzeże, niech radzi,
niech ich wszystkich prowadzi
do bramy nieśmiertelności

Anna Wiązowska

VIII

O Królowo Wszystkich Świętych
żywych i z życia zdjętych,
Matko narodu wszelkiego.
Siądźmy u stóp Twego tronu
i módlmy się aż do zgonu.
Bądź nam ochroną od złego

Anna Wiązowska

IX

Królowo Poczęta bez Grzechu,
Maryjo Niepokalana,
zginamy przed Tobą kolana.
W nieustannym życia pośpiechu
czas mieć musimy dla Ciebie,
by spotkać się z Tobą w niebie

Kamila Doniec

X

Królowo Wniebowzięta

Bądź nam łaską i schronem.

Pozwól siąść przed Twym tronem

o Najdroższa Panno Święta

w surowej życia zamieci

wołają Cię Twoje dzieci

Kamila Doniec

XI

Królowo Różańca Świętego
modlitwy, która Cię zbliża
gdy razem z nią u stop Krzyża
modlimy się do Syna Twego
by wyprowadził nas z cienia
w jasne progi zbawienia

Anna Wiązowska

XII

O Królowo Pokoju

nie dopuszczaj do boju

życiu dzieci Twych grożącego.

Niechaj zbiorą się razem

Niech westchną przed obrazem

u stóp ołtarza Twojego

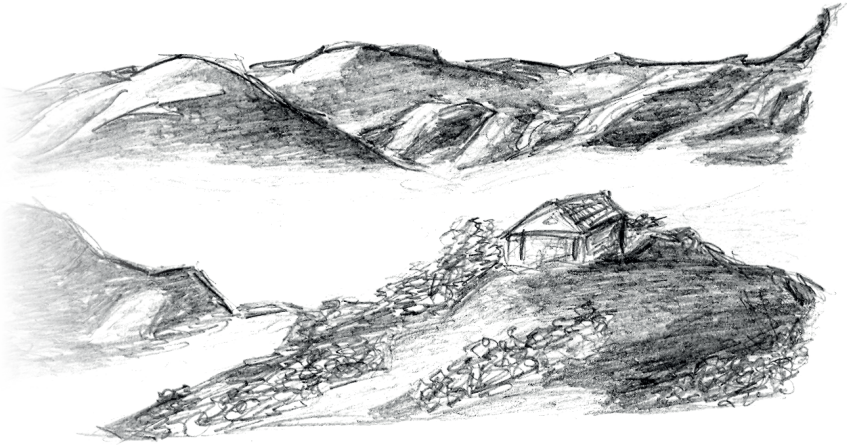

Anna Wiązowska

XIII

O Królowo Rodzin Świata,
niech sława Twa nie zaginie
w żadnej na świecie rodzinie.
Maryjo Immaculata
wiedź nas za rękę każdego
przed ołtarz Syna Twojego

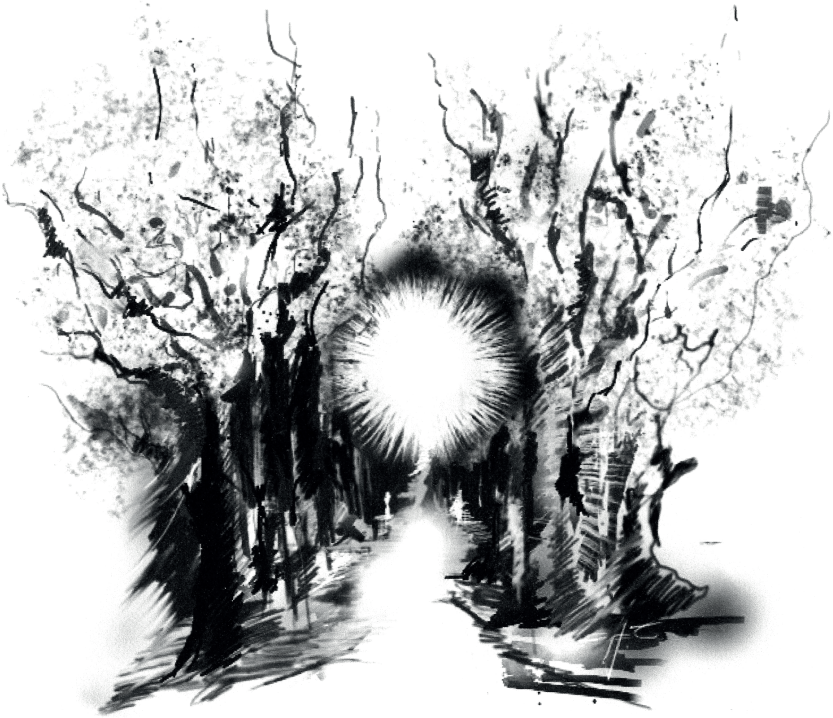

Anna Żuber

XIV

O Królowo naszej Polski
z twarzą pociętą szablami,
bądź zawsze między nami.
Niechaj duch apostolski
znany ze swoich znaków
zawsze wiedzie Polaków.
Módl się za nami...

Zbigniew Kabata ps. „Bobo" urodził się 17 marca 1924 r. w Jeremiczach na Kresach Wschodnich, gdzie jego ojciec, Piotr Kabata, pochodzący z Sandomierszczyzny kapitan Wojska Polskiego, bronił granic jako żołnierz Korpusu Ochrony Pogranicza. Zgodnie z rodzinną tradycją żołnierską, 13-letni Zbigniew Kabata rozpoczął naukę w I Korpusie Kadetów Marszałka Józefa Piłsudskiego we Lwowie. Po wybuchu II wojny ojciec dostał się do niemieckiej niewoli. Po ucieczce przeniósł rodzinę na Kielecczyznę, z którą Zbigniew Kabata związał się emocjonalnie. Włączył się w konspiracyjną działalność organizacji „Odwet", która później przekształciła się w oddział partyzancki „Jędrusie". Został redaktorem, drukarzem i kolporterem pisma podziemnego „Odwet". Jako oficer oddziału „Jędrusie" brał udział w większości akcji bojowych, m. in. w ścisłym dowództwie uderzenia na więzienie w Opatowie i Mielcu. Jedną z najbardziej bohaterskich akcji „Boba" było wykonanie wyroku śmierci wydanego przez Sąd Polski Podziemnej na agencie gestapo. Podczas akcji „Burza" był dowódcą III plutonu w 4 kompani II batalionu 2 Pułku Piechoty Legionów AK. Po rozwiązaniu Armii Krajowej w 1945 roku udał się zgodnie z wojskowym prawem do najbliższej jednostki wojskowej z nadzieją, że wróci do Kraju z bronią w ręku – został dowódcą plutonu Strzeleckiego

w III kompani I batalionu Strzelców Karpackich w 2 Korpusie WP we Włoszech. Do Polski już nie powrócił.

Po okresie szkoleń w Aberdeen i pracy na statkach rybackich podjął studia na wydziale zoologicznym, a następnie pracę naukową jako parazytolog ryb morskich, najpierw w Aberdeen (od 1955 r.), później (od 1967 r.) jako kierownik zespołu naukowo-badawczego w Pacific Biological Stadion w Nanaimo (Kanada). Jest autorem tomów *Byłaś radością i dumą*, *Partyzancka Droga Krzyżowa*, *Żniwa na głębinie*.

Za bohaterstwo w latach II wojny światowej i dokonania naukowe otrzymał: Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari, dwukrotnie Krzyż Walecznych, Medal Wojska, trzykrotnie Krzyż Armii Krajowej, Krzyż Partyzancki, Złoty Medal Za Zasługi dla Obronności Kraju, tytuł doktora honoris causa Akademii Rolniczej w Szczecinie. 28.10.1999 r. uchwałą Rady Miasta Sandomierza został Honorowym Obywatelem Sandomierza. 29 lipca 2007 r. za pracę naukową został uhonorowany kanadyjskim odznaczeniem państwowym Order of Canada Member (C.M.); ponadto otrzymał Medal Diamentowego Jubileuszu Królowej Elżbiety II. 13.12.2012 r. na wniosek Kapituły Tytułów Honorowych Rada Pedagogiczna I LO w Sandomierzu nadała Zbigniewowi Kabacie tytuł Przyjaciela Collegium Gostomianum.

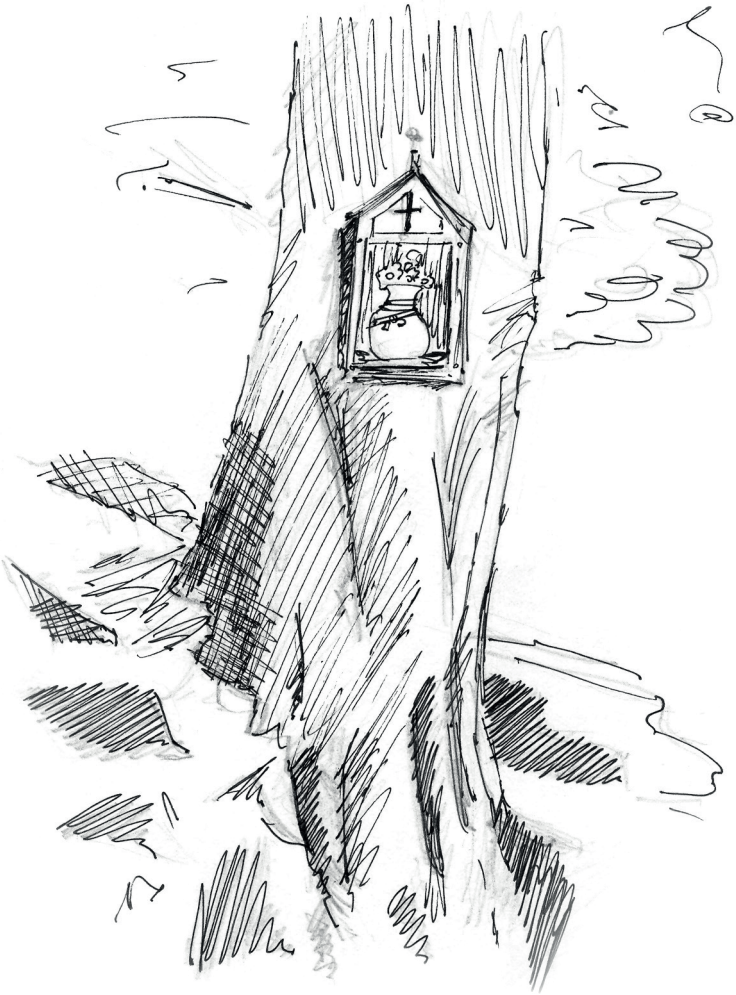

Wiktor Stypa